

Naar en Reform paa dette Omraade saaledes er ønskelig, ligger i Nutiden den Tanke selvfølgelig nær at overlade Postvæsenet Besørgelsen af de retslige Forkyndelser, og en Resolution i denne Retning er ogsaa vedtaget paa et af de samvirkende Sogneraadforeninger i Efteraaret 1910 afholdt Repræsentantmøde. Det maa dog herved erindres, at der her er Spørgsmaal om andet end almindelige Brevforsendelser, nemlig om Tilstillelse af Meddelelser af en ganske særlig Art, hvor Fejl ved Besørgelsen og unøjagtig Bevidnelse angaaende de nærmere Omstændigheder ved denne kan faa skæbnesvangre Følger for Adressaterne. Derhos vil det næppe kunne ventes, at Postbudene, der i Modsætning til de fleste nuværende Stævningmænd ikke ville være i stadig Forbindelse med det paa-gældende Retskontor og ej heller erholde noget Vederlag for den enkelte Forkyndelse, ville være i Stand til at anvende den samme Tid og Energi ved vanskelige Forkyndelser som særlig beskikkede Stævnevidner. Trods de anførte Betæneligheder benyttes Postvæsenet dog paa flere Steder i Udlandet til Besørgelse af retslige Forkyndelser, og Justitsministeriet er efter nøje Overvejelse og efterat have indhentet en Række Erklæringer fra praktiske Retsembedsmænd naaet til den Overbevisning, at det vil være et Fremskridt at indføre denne praktiske Forkyndelsesmaade, saafremt der træffes passende Foranstaltninger til at sikre mod urigtige Forkyndelser, og den hele Ordning derhos kun gøres fakultativ, saaledes at det altid staaer vedkommende Part frit for at benytte en beskikket Stævningmand.

De ovenfor fremhævede Mangler ved Stævningsmænds-Institutionen foreslaas det at afhjælpe foruden ved at gøre Hvervet mindre byrdefuldt gennem Indførelsen af en sideordnet Forkyndelsesmaade, dels ved at tillægge Stævningmændene Betaling ogsaa for Forkyndelser i offentlige og beneficerede Sager, hvilke nu skulle udføres uden Betaling, og dels ved en passende Forhøjelse af de nuværende Gebyrer, der dog navnlig opnaas ved Indførelsen af den ny Bestemmelse, at alle Forkyndelser fremtidig kunne foretages af en enkelt Stævningmand i Stedet for, at der nu udkræves to Stævnevidner, som dele Gebyret. Den sidstnævnte Ændring i de nugældende Stævningsregler er allerede indført i Norge for 20 Aar siden, og tilsvarende Regler have længe været gældende andetsteds i Udlandet. Det overvejende Antal af de af Justitsministeriet modtagne Erklæringer har ogsaa anset

denne Simplifikation af Forkyndelsesmaaden for hensigtsmæssig og ubetænkelig

Samtidig med Indførelsen af de ovenfor omhandlede nye processuelle Forkyndelsesregler har Justitsministeriet imidlertid ment at burde foreslaa at sætte de i Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 Kap. 16 indeholdte, delvis nye, Forskrifter om saadanne Forkyndelser i Kraft. I modsat Fald vilde man, naar den nævnte Lov — forhaabentlig om nogle Aar — træder i Kraft, staa overfor en ny Ændring i Stævningsreglerne, som vel, navnlig i borgerlige Sager, ikke vilde være betydelig men dog tilstrækkelig stor til at medføre en ikke helt ringe Ulejlighed for de Myndigheder og Private, der have Anledning til at beskæftige sig dermed. Efter Ministeriets Opfattelse er det derfor, saafremt Rigsdagen godkender de iøvrigt foreslaaede Ændringer i Stævninginstitutionen, at foretrække, at Stævningsreglerne i det hele omformes paa een Gang og derved straks erholde den Skikkelse, de ville faa efter Retsplejelovens Ikrafttræden, saa meget mere som de i Retsplejeloven indeholdte nye Regler vistnok alle maa anses for Forbedringer i Forhold til de nugældende Bestemmelser.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Forslaget bemærkes nærmere følgende:

ad § 1.

Naar Retsplejelovens Kapitel 16 bliver gældende, vil der være at anvende de samme Regler om retlige Forkyndelser (i borgerlige Sager og Straffesager, hvilket nu ikke er Tilfældet, da Lov Nr. 55 af 11. April 1890 § 3 kun gælder for Forkyndelser af Stævninger i civile Sager, jfr. Højesteretsdom af 5. Januar 1892; der vil saaledes ogsaa i Straffesager blive at overlevere Indstævnte Genpart af det, som forkyndes. I øvrigt adskiller Retsplejelovens Forkyndelsesregler sig væsentlig fra de i Loven af 1890 § 3 indeholdte ved at opstille Forkyndelse for Indstævnte personlig som den Forkyndelsesmaade, der først og fremmest bør søges iværksat, og som der derfor haves en videre Adgang og Pligt til at foranstalte end nu. Herefter bliver Systemet for Forkyndelser i sine Hovedtræk følgende.

Forkyndelser foregaa ved en Stævningmand, der afleverer Genpart af det, der skal forkyndes. Forkyndelsen skal saa vidt muligt iværksættes for den paa-gældende personlig og skal helst ske paa hans Bopæl eller i hans Logis eller lig-